

Same same but different

As they walk through the hallway after a holiday, one student says to the other: “pff, I am still suffering from my jetleg.....” - welcome to teaching at an international school.

Het is bijna drie jaar geleden dat wij zijn vertrokken uit Nederland en op de ‘New International School of Bangkok (NIST)’ zijn gaan lesgeven. Suzanne geeft bewegingsonderwijs en Sportsscience en Erik geeft bewegingsonderwijs en economie. Beiden geven les aan leerlingen van de middelbare school.

Door: Suzanne van de Venne en Erik Böhm

NIST is een middelgrote school met 1400 leerlingen die onderwijs biedt voor kinderen van vier tot achttien jaar oud. Het is een enorm levendige school waar veel initiatieven plaatsvinden. De docenten zijn over het algemeen erg gepassioneerd over hun (eigen) vak. Daarnaast is de school meer dan een school. Het is een goed geolied bedrijf. Voorzieningen worden in de uren dat er geen onderwijs plaatsvindt verhuurd. In de zomervakantie staat de school niet leeg maar is er een (optionele) summer-school. Er is een cateringbedrijf dat iedere dag diverse soorten lunch serveert. Aziatisch, westers, vegetarisch, een salade bar, teveel om op te noemen. Met zoveel activiteit zijn medewerkers als de bewaking, de tuinders, de schoonmakers en het kantinepersoneel onmisbaar. Na drie jaar kennen we een heel aantal mensen op school maar zeker niet iedereen.

Units en concepten

De afgelopen drie jaar zijn enorm leerzaam voor ons geweest. Allereerst hebben we leren werken in een ander curriculum dan waar we in Nederland aan gewend zijn. De units, die doorgaans een aantal weken duren, plannen we in zogeheten concep-

Suzanne en Erik

ten. Een concept is een abstracte term die gedurende de unit invulling krijgt. Concepten als ‘ruimte’ of ‘systemen’ worden bijvoorbeeld gebruikt in een lessenserie basketbal waar je het over positiespel hebt. Echter, het concept ‘ruimte’ kan ook van toepassing zijn in een dansunit. Op basis van het gekozen concept, kiezen we concretere lesdoelen. Naast het weer – ja, het is serieus warm op het kunstgrasveld en een grote zonnehoed is geen overbodige luxe- waar we aan moesten wennen, is het vooral de Thaise cultuur die nieuw voor ons was. De diversiteit van leerlingen met verschillende achtergronden, allen in een klas.

»

Contact:

suzannevdvenne@hotmail.com

FOTO: ERIK BOHN

Klimmen in Bangkok

Veel nationaliteiten

Er zijn meer dan 100 internationale scholen in Bangkok en de ene is duidelijk meer internationaal dan de ander, gebaseerd op het de diversiteit van leerlingen op de school. Vele Thaise families willen hun kinderen op de internationale school doen omdat ze vinden dat hun kind daardoor een beter of breder toekomstperspectief heeft. De groep Thaise kinderen is dus redelijk groot, circa 30% van de populatie leerlingen. Een groot deel van deze leerlingen heeft een moeder (of vader) uit Thailand en een vader (of moeder) uit een ander land. Deze kinderen komen thuis dus in aanraking met twee culturen.

Met de leerlingen in Year 8 (tweede klas VO) spreken we over 'cross culture students'. Als we ze vragen wat ze denken dat dat betekent, beseffen de meesten niet dat het over hen gaat. Cross culture students zijn leerlingen die met meerdere culturen in aanraking komen en daardoor meerdere waarden en normen leren kennen. De meeste leerlingen spreken meer dan twee talen en vaak is Engels niet de moedertaal of de taal die ze thuis spreken. Anushri spreekt thuis Hindi met haar ouders maar Thais op straat en Engels op school. Shivang is geboren in Japan maar heeft een Indiaase moeder en een Amerikaanse vader.

De meeste leerlingen spreken twee talen

Hij woont sinds drie jaar in Thailand en moet dus constant schakelen tussen verschillende culturen. In het algemeen is dit positief. De leerlingen zijn heel tolerant voor elkaars culturele verschillen.

Creatieve aanpassingen

We hebben studenten in de klas die een legging onder de korte broek dragen om religieuze redenen of jongens van het Sikh-geloof met hun lange haar in een knot en een doek daaromheen. Voor deze groep jongens kan het lastig zijn met bijvoorbeeld gymnastiek. Rollen gaat niet makkelijk met je haar zo hoog opgestoken. Ook een helm op je hoofd dragen bij de klimmuur of bij outdoor-weekenden is soms moeilijk met je haar zo hoog op je hoofd. Een slimme instructeur waar wij mee werken heeft een goede oplossing bedacht. Bij het raften heeft hij een aantal helmen met een gat erin gemaakt om ruimte te geven voor het haar voor de jongens. Veiligheid staat in zulke situaties natuurlijk voorop maar niet alle jongens kunnen hun haar veranderen tijdens de les. Het is blijkbaar zeer lastig om het weer terug te krijgen als het eenmaal los is. Een ander voorbeeld is zwemles die we met iedere jaarlaag hebben. Sommige meiden (en dan vooral de ouders) willen vanwege hun geloof geen gebruik maken van een tampon. Dat betekent dus dat ze daardoor tijdens hun menstruatie niet kunnen meedoen aan de gymles. Dat is soms lastig om mee om te gaan. Iedereen heeft de vrijheid zijn eigen keuzes te maken maar voor sommigen lijkt het vooral een gebrek aan kennis over het onderwerp. Onze taak is het dan om ze de opties te geven die mogelijk zijn, aan de andere kant moeten we hun geloofsovertuiging ook respecteren.

Het is 7.25 uur, 5 minuten voordat de eerste klas start. Op het veld zijn veel leerlingen aan het voetballen. Iedere groep heeft zijn eigen systeem en ook alle leeftijden lopen door elkaar. Een heerlijk georganiseerde chaos dus. Om precies 7.25 uur klinkt het Thais volkslied door de speakers en 'bevrozen' alle leerlingen op het veld en staan keurig stil uit respect voor het volkslied van een land waar ze te gast zijn. Het is een bijzonder moment. We beseffen ons dat hetzelfde in Nederland heel wat lastiger zou zijn... Na

Voetballen tussen de flats

40 seconden is het afgelopen en gaat het spel direct door waar het gebleven was. De eerste keer konden we onze ogen niet geloven. Het respect voor de koning en vaderland in Thailand is enorm en alle leerlingen weten dat en gedragen zich daar dan ook naar.

Nederlandse gewoonten kunnen niet

Het is bijzonder dat wij ons niet realiseerden hoe Nederlands we waren tot we de grens overstaken en in Thailand gingen lesgeven. Zo ging Suzanne met het tennisteam naar Singapore (een internationale schoolcompetitie) en er waren ook diverse ouders die megingen om hun kinderen aan te moedigen. Aan het einde van de trip kwam een aantal moeders naar me toe om me te bedanken. Ik wilde ze een 'hug' geven, zoals velen hier elkaar gedag zeggen maar voor Thaise mensen is dat uit den boze. Een vriendelijke knik met de handen gevouwen voor de kin (de wai) is hoe men elkaar hier groet. Ik voelde dat dat niet werkte en bedacht me daarna hoe Nederlands (of niet Thais) dat was geweest. Thai raken elkaar niet veel aan. In Nederland geven we elkaar een hand en drie zoenen – afhankelijk van de situatie. In Thailand 'wai' je de mensen als groet en teken van respect.

Het verschil in mondigheid tussen leerlingen met een verschillende achtergrond valt ook op. Er zijn altijd uitzonderingen maar over het algemeen zijn

de Westerse leerlingen veel mondiger en staan veel meer op de voorgrond met hun mening, het stellen van vragen of het voeren van een discussie. De Aziatische leerlingen zijn (over het algemeen) introvert, afwachtender en treden minder op de voorgrond. Met onze Nederlandse bril spreken we soms leerlingen aan op hun gedrag en vergeten dan dat in sommige culturen het ongepast is om een oudere persoon recht in de ogen aan te kijken. "Kijk me eens aan als ik tegen je praat", werkt in die situatie dus niet. Vanuit onze waarden en normen willen we dat een leerling ons aankijkt als je in gesprek bent maar voor leerlingen uit andere culturen kan dit juist dit als heel onbehoorlijk worden beschouwd. Dergelijke situaties kun je verkeerd interpreteren als je niet denkt aan de verschillende culturele achtergronden. Vaak leren we door trial en error en door bijzondere situaties na te bespreken met onze collega's.

Internationale sporten

We hebben in de gymlessen een unit Internationale sporten. In deze unit beoefenen we sporten die niet in het curriculum zitten. Vaak komen de leerlingen zelf met initiatieven. Heb je ooit wel eens Kabadi of Gaelic Football gespeeld? Wij in ieder geval niet voordat we naar Thailand kwamen, maar het geeft de leerlingen die bekend zijn met de sport de gelegenheid de andere leerlingen over die sport te vertellen en het ze aan te leren. Feestdagen, bijeenkomsten met de hele middelbare school, staan in het teken van de Thaise cultuur waar studenten bijvoorbeeld Thais dansen in de traditionele klederdracht. Daarin probeert de school de waarden van het land te waarderen en zo doen de leerlingen dat ook. Alle leerlingen zitten op de grond, alleen de oudste klassen en de leraren zitten op de banken achteraan.

Ook het werken met collega's met verschillende achtergronden is heel leuk en leerzaam. Na drie jaar voelen we ons als passagiers op een rijdende trein en begint het lastiger te worden om de verschillen en gelijkenissen tussen het lesgeven in Thailand en Nederland te zien. Bij aankomst drie jaar geleden waren de verschillen duidelijker zichtbaar. Nu hebben we onze draai en een nieuwe 'default' gevonden en genieten van de internationale diversiteit. We kunnen het collega's in Nederland zeker aanraden om – als daar een wens voor is – lesgeven op een internationale school te proberen. Het is same same but different. ◀